

Bilag 2

Udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og ministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 1:

»Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3. januar 2006 fra Retssikkerhedsfonden, jf. L 106 – bilag 1.«

Svar:

1. I den nævnte henvendelse af 3. januar 2006 til Folketingets Retsudvalg anfører Retssikkerhedsfonden, at det er fondens håb, at Folketingets Retsudvalg og Justitsministeriet i forbindelse med behandlingen af det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende vil inddrage den problemstilling om kundgørelse af traktater, som er omtalt i fondens brev af samme dato til Justitsministeriet.

I Retssikkerhedsfondens brev af 3. januar 2006 til Justitsministeriet peges indledningsvis på et generelt spørgsmål om, hvilken betydning kundgørelse har for håndhævelse af traktater, der måtte indebære retsvirkninger for borgerne.

I den forbindelse anføres bl.a., at det altid har været antaget, at der i Lovtidende kunne eller skulle ske kundgørelse af traktater, men at der altid har hersket uklarhed om, hvorvidt kundgørelse var nødvendig for, at retsvirkninger for borgerne kunne indtræde. Fonden anfører endvidere, at der har været uklarhed med hensyn til spørgsmålet om, hvornår kundgørelse skulle finde sted.

Det fremgår imidlertid af brevet af 3. januar 2006, at anledningen til fondens henvendelse til Justitsministeriet især er, at internationale konventioner i de seneste årtier har fået større og stadig stigende betydning, og at der i dansk lovgivningspraksis oftere og oftere henvises til indholdet af konventioner, når området for strafbare forhold skal fastlægges.

Som et eksempel fra den nævnte lovgivningspraksis henviser fonden til § 36, stk. 2, i militær straffelov. Efter bestemmelsen i § 36, stk. 2,

straffes med fængsel indtil på livstid den, der forsætligt bruger krigsmiddel eller fremgangsmåde, hvis anvendelse er i strid med en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst eller med folkeretlig sædvaneret.

Retssikkerhedsfonden giver udtryk for, at retsstanden er utilfredsstillende, og at det må være et ubetinget krav, at det i størst muligt omfang står klart for de retsundergivne, hvilke handlinger der er strafbare.

Retssikkerhedsfonden anfører endelig, at hensigten med fondens henvendelse ikke er at foreslå en eksakt teknisk eller juridisk fremgangsmåde, men at henstille, at Folketingets Retsudvalg og Justitsministeriet tager spørgsmålet op såvel af reale grunde som af hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Fonden tilføjer i den forbindelse, at der ikke med det anførte er taget stilling til, om det vil være nødvendigt med lovgivning, og fonden nævner som en mulighed, at de rejste spørgsmål – på grundlag af en forståelse mellem regeringen og Folketinget – kan afklares i f.eks. en vejledning udstedt af Statsministeriet.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at det foreliggende lovforslag om etablering af Lovtidende i elektronisk form ikke regulerer de spørgsmål, som er behandlet i Retssikkerhedsfondens brev af 3. januar 2006 til Justitsministeriet.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1464/2005 fra Udvalget om Elektronisk Lovtidende. Det fremgik af udvalgets kommissorium, at udvalget skulle belyse de retlige, administrative og praktiske spørgsmål, der vil være forbundet med at udgive Lovtidende i elektronisk form, og på denne baggrund fandt udvalget at burde afstå fra nærmere overvejelser om ændringer i lovtidendeloven, som ikke direkte var forbundet med at udgive Lovtidende i elektronisk form, jf. betænkningen, side 52.

I overensstemmelse hermed omhandler lovforslaget bl.a. ikke spørgsmålet om, hvilke retsfor skrifter der kundgøres i Lovtidende, eller kundgørelsens betydning for håndhævelsen af